

[Ib Andersen.]

at pensionen mere end nogen sinde trænger til at blive forhøjet. Vi kan vel ud fra disse udtalelser betragte det som givet, at fru Hanne Reintoft vil støtte fremskridtspartiet i det lovforslag, vi har fremsat, lovforslag nr. 63, om forhøjet og ensartet folkepension.

Til socialministeren vil jeg gerne lige kommentere, hvorfor vi foreslog loven ophævet. Det var, fordi de penge, der er i fondet, skulle bruges til at være med til at finansiere det ensartede folkepensionsforslag, som vi har lagt på bordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lægemidler.

(Lovforslag nr. 29. Fremsat 16/10 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

Der er her tale om et lovforslag, som er en genganger fra forrige folketingssamling, hvor det ikke nåede at blive færdigbehandlet.

Partierne valgte i det folketingsudvalg, der arbejdede med lovforslaget, at give nogle ganske grundige vejledende udtalelser i den beretning, som blev afgivet, således at ministeren ad den vej havde mulighed for at se, hvor partierne stod, og således at ministeren kunne have en mulighed for, hvis han ønskede det, at rette forslaget til, således at det havde en større chance for at samle et flertal i folketingssalen i denne samling.

Ministeren har nu valgt at fremsætte lovforslaget uændret, og jeg forstår af frem-

sættelsestalen, at det er ministerens hensigt så at stille nogle forskellige ændringsforslag, når vi er kommet i gang med udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne sige, at jeg på mit partis vegne kan takke ministeren for tilsagnet om at se på priskontrolreglerne, således som ministeren bebuder det i fremsættelsestalen.

Derimod vil jeg nok sige, at vi ikke er så tilfreds med den manglende imødekommenthed over for spørgsmålet om at ændre i lovforslaget på det punkt, der vedrører navnene på lægemidler; det er spørgsmålet om, hvorvidt etiketter, emballage osv. skal angive såvel fællesnavn som det særnavn, altså det kunstnavn, fabrikanten har fundet på til varen. Vi havde gerne set, at de tilsagn, som var givet i de tidligere bemærkninger til lovforslaget om, at det skete med lige stor skrift som et minimum, blev stående. Men jeg forstår nu, at ministeren ikke har til hensigt at følge den formulering, som var indeholdt i bemærkningerne om, at det ville blive administreret på denne måde, uanset at lovtæksten ikke indeholdt egentlige bestemmelser derom.

Vi har jo i vores udtalelse i beretningen formuleret et forslag på dette område, som vi synes er godt, og det vil vi tage op igen.

Jeg forstår også af ministerens fremsættelsestale, at ministeren stadig væk sætter spørgsmålstejn ved, hvorvidt der er behov for en statslig lægemiddelinformation, uanset at det udvalg, der har behandlet dette spørgsmål under sundhedsstyrelsen, faktisk har foreslået det. Vi mener, det er ønskeligt, og det vil vi også gerne se på i udvalget.

Så mangler vi i de bemærkninger, ministeren i øvrigt gør til forslaget, ministerens stilling til vores ønske om at formulere lidt stærkere betingelser for godkendelse af lægemidler; vi har nævnt — jeg nævnte det også i min ordførertale i sidste samling — at det, det drejer sig om, er, om lovforslaget direkte i teksten skal sige, at en betingelse for godkendelse er, at det pågældende lægemiddel frembyder en behandlingsmæssig fordel eller imødekommer et særligt medicinsk behov. Det vil vi altså gerne drøfte i udvalget igen.

Endelig er der spørgsmålet om hele lovens administration. Den er jo temmelig udviklet. Der skal nedsættes et farmakopénævns og et registreringsnævns og et bivirk-